

СПРАВА «ТОВ «ЗЛАГОДА» ТА СЛОБОДЕНЮК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF ZLAGODA, TOV AND SLOBODENYUK v. UKRAINE)

(Заява № 4735/22 та № 4896/22)

Стислий виклад рішення від 28 серпня 2025 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість відповідних цивільних проваджень була несумісною з вимогою «розумного строку» та у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. У заяві № 4735/22 підприємство-заявник також висунуло скарги за статтею 6 Конвенції на надмірну тривалість чотирьох судових проваджень (провадження № 500/3032/18, № 500/3078/18, № 500/3079/18 та № 500/3087/18). Розглянувши скарги заявників, Європейський суд вкотре звернув увагу на те, що розумність тривалості провадження повинна оцінюватися у контексті обставин справи та з урахуванням таких критеріїв: складність справи, поведінка заявників і відповідних органів державної влади, а також важливість предмету спору для заявників. Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі тривалість проваджень була надмірною та не відповідала вимозі «розумного строку» і що заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, та констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції. Інші скарги у заяві № 4735/22 Європейський суд відхилив на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції, оскільки вони не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги на надмірну тривалість цивільних проваджень, як зазначено в таблиці у додатку, та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим, а решту скарг у заяві № 4735/22 – неприйнятними;
3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень, зазначених в таблиці у додатку, та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;
4. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.